

בשער

ידיעות קיבוץ הזרע - ח' בשבט ה'תשפ"א - 21.01.2021

ט"ו בשבט שמח!

ביתנו שרוי באבל ומשתתפים בצער המשפחה על מותה של דולי (יעל) בקיש

תוכן העניינים

3 דבר העורכת	9 תרבות ופנאי
4 עדכונים מהנעשה בקיבוץ
עדכוני תרבות / איריס רפאלי
עדכונים מהמוזיאון	10 היה היה - פינת הארכיון
6 ענייני השעה	11 שיר אחד ביום
על זכויות ודרך האמצע / דוד ואילת ראטס
מכתב בנושא הקמינים מטעם המועצה	12 לקראת שבת
פרשות השבועיים / דובי זמר
8 שביליסטים - קטע מס' 45 / ניר רענן	14 לוח מודעות
	15 שו"ת - שני נהב / דני נהב

תמונת שער

גורדון קמרון

תמונה אחורית:

זוהר תורן

הפצה

שי מוריס, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה

איריס רפאלי, דוד ואילת ראטס, ניר רענן, בועז
בש מרץ, ספי מנור, אהוד דור, דובי זמר, שני
נהב, דני נהב, גורדון קמרון והילה תורן.

הגהה

עמוס אורן

מערכת בשער

עריכה ועיצוב

הילה תורן

טלפון

052-3990166

דוא"ל

bashaar.hazorea@gmail.com

צילום: רמי תורן

אני רוצה להזמין אתכם לקחת חלק בגיליון חגיגי שייצא לכבוד המאורע המרגש, שכל כולו יוקדש לזכרונות, סיפורים, תמונות ומה לא, ובו נציין 25 שנה לטיול הקיבוץ לירדן. אז מה צריך לעשות? ממש לא מסובך:

- * לסרוק 2-3 תמונות מהטיול לירדן.
- * או לצלם 2-3 תמונות עם הטלפון הנייד שלכם (אנא היעזרו בילדים ובנכדים והשתמשו באפליקציה כמו PhotoScan של google על מנת שהתמונות יהיו באיכות טובה).

בקשה נוספת – מזמינה את כולם להשתתף **באתגר** הבא:

כתבו משפט אחד קצר על החוויה שהייתה לכם מטיול הקיבוץ לירדן (מסכימה, אתגר לא פשוט אבל שווה לנסות).

את התמונות והמשפטים ניתן להעביר אליי באחת מהדרכים הבאות:

- * כתובת דוא"ל: bashaar.hazorea@gmail.com
- * Whatsapp לנייד: 052-3990166

שימו לב, יש לשלוח עד ה-18/02/2021. אנא הקפידו לשלוח את החומר בזמן, כי לא אוכל להשתמש בחומר שיישלח לאחר המועד הנ"ל.

למי שיש במקרה סרט וידיאו מאותו הטיול, אשמח שתיצרו איתי קשר בנייד או במייל.

נקודה נוספת וחשובה שברצוני להבהיר – אנשים פנו אליי בנוגע לתדירות שבה יוצא עיתון "בשער" – העיתון יוצא בתדירות של פעמיים בחודש. אני משתדלת שהעיתון יוצא אחת לשבועיים, אך איני יכולה להתחייב לכך. שימו לב, בגלל אילוצים, הגיליון הבא יוצא ב-11/02/21 (במקום ב-04/02/21).

קריאה מהנה לכולנו, הילה תורן

דבר העורכת

שלום לכולם, בעיתוני ארצנו ממש לא חסרות כותרות אשר זועקות ומדהדות לעברנו את המציאות ההזויה הזו שאיתה אנו חיים כבר קרוב לשנה!! למשל - "10 נשים בהריון עם קורונה – במצב קשה" {ידיעות אחרונות, 19/1/21}, או "בדרך להארכת הסגר" {ישראל היום, 19/1/21}, גם "מחדל נתב"ג" {מעריב, 19/1/21} ואחרונה למקבץ הזה "שיקולים זרים עוד יגררו את ישראל לחודשים של סבל ומוות מיותרים" {הארץ, 19/1/21}.

אז קרשו לי הפעם לקחת את כולנו לכותרות אחרות, לגמרי אחרות, השייכות לחוויות העבר של רובנו. כותרות שהיו למציאות חיינו בזמן אחר ובמקום אחר. אני מדברת על כותרות מלפני רבע מאה: "האופציה הירדנית – פרויקט חברתי לשנת ה-60 להזרוע" או "תודה, קיבוץ!!" וגם "לראות את פטרה ולהמשיך לחיות...".

כן, ניחשתם נכון. אני רוצה להחזיר אותנו אחורה במנהרת הזמן, לחוויה הבלתי נשכחת (שמאז שחווינו אותה – לא להאמין – עברו כבר 25 שנה!), חוויה של פעם בחיים (ותאמינו לי שאני ממש לא מגזימה), חוויה של התרגשות גדולה, חוויה חברתית מדהימה ומה לא... אבל, בעיקר זכות גדולה לכולנו, שיכולנו לקחת חלק בפרויקט הענק הזה שנקרא "פרויקט חברתי לשנת ה-60 להזרוע", או בשפת העם "טיול הקיבוץ לירדן".

- * אני רוצה מאוד להודות - לדן אשכר, חגית אורי קמרון ועירית שדמון – על החשיבה המשותפת, והעזרה בדיוקו והפקתו של הרעיון – ציון חגיגי לטיול הנפלא שלנו לירדן, לאחר 25 שנה.

פטרה

טיול קיבוץ לירדן, 1996

צילום: פנינה טל

יום השואה הבנלאומי - 27.1.21 - נקרין בערוץ המקומי את הסרט "שלושה אחים ומערה" - סרטה של תמר טל ענתי. סרט אופטימי ומלא תאווה לחיים.

ט"ו בשבט - טיול 3 פסגות המסורתית, בשבת 30.1.21 בהתאם למזג האוויר - פרטים בהמשך.

הצפי הוא שבמרץ נחזור לשגרת חיים ואף נחוג את הפסח...

אנחנו עם כל הכוח על פרויקט "אור, תנועה וצליל" שכנראה ייצא לפועל בתחילת מרץ.

כבר מתחילים לתכנן את פורים, שיהיה בסימן סיום קורונה....

שבת שלום, איריס.

חורף בתרבות

חורף קורונה - שילוב קטלני למי שמנסה ליצור אירועים עם מגבלות ואילוצים.... אבל גם זה לא ישבור אותנו.

בסוף השבוע שעבר, חולקו לבתי המשפחות בקיבוץ "משחקי בריחה" שקיבלנו ממחלקת התרבות במועצה.

השבוע יצא מיול ההפתעות ברחבי הקיבוץ, לקחתי איתי לעזר את גוני און ויוגב אלקיים, שעזרו לי לחלק לילדי הגנים והגנונים משחקים וממתקים, כדי לתת להורים כמו דקות של חסד ולשמח את הילדים.

הזרע קהילה מחוסנת - שמתחסנת - ואנו יוזמים תערוכת צילומים שלנו של המתחסנים.

קלאב בירה יין שוקולד ומצב רוח - ביום שישי 22.1.21

צפוי להיות מזג אוויר נעים ללא גשם - ו"הברסלבים" יעברו עם מיול בירה, יין, שוקולד לילדים והמון מצב רוח. פתחו חלונות, גם כדי לאוורר את הבית וגם לשמוע אותם באים, צאו והתכבדו.

יש לעטות מסכות ולשמור על מרחק.

התמונות באדיבות איריס רפאלי

מחיר מיוחד לחברים של מוזיאון וילפריד לסדרת ההרצאות "אי של שפיות בימי הקורונה"

"יפן חוויה אחרת" מזמינים אתכם להצצה מסקרנת, מעמיקה ויוצאת דופן לדמויות מרתקות מן העבר ההיסטורי והמיתולוגי של יפן וקוריאה. ננוע במנהרת הזמן, נכיר מלכים, קיסרים, שוגונים, אלים ואלות. נעמיק בסיפוריהם האישיים, השזורים במאורעות היסטוריים דרמטיים ובהקשרים תרבותיים מסקרנים. נחיה את ההוויה ההיסטורית, התרבותית, הרוחנית, האידיאולוגית, האסתטית והאמנותית של תקופות נבחרות דרך הצוהר של דמויות שהשאירו את חותמם על זמנם.

12 מפגשים שבועיים בחודשים ינואר, פברואר ומרץ.

ניתן להירשם לסדרה מלאה, לחודשים נבחרים (4 מפגשים בחודש) או למפגשים בודדים. אין צורך להשתתף במפגשים בזמן אמת - מקבלים הקלטות ערוכות לאחר כל מפגש לצפיה של שבועיים. ניתן להירשם לאחר התחלת הסדרה ולקבל הקלטות של מפגשים.

החברים של מוזיאון וילפריד זכאים לקטגוריה של "מחיר מיוחד":

- 270 ש"ח ל-12 מפגשים (במקום 330 ש"ח)
- 100 ש"ח לסדרה חודשית של 4 מפגשים (במקום 120 ש"ח)

לתוכנית המלאה ופירוט כל ההרצאות לחצו כאן

מכירת ההתרמה לשיקום תצוגת הקבע של מוזיאון וילפריד ישראל

מכירת ההתרמה הדיגיטלית שלנו לצורך שיקום תצוגת הקבע של המוזיאון ולתמיכה באמנים בתקופה זו נמשכת ואתם עדיין יכולים לבקר בה ולתמוך.

[לחצו כאן](#) ותמצאו מבחר של יותר מ-200 יצירות מקור מעולות של מעל 60 אמנים ישראלים.

הזדמנות מצויינת לעזור לנו להגיע ליעד הנדרש לצורך שיקום תצוגת הקבע והתאוששות מהגניבה שאירעה באוגוסט האחרון, וזה גם מוכר לצרכי מס!

אלהם רוקני, *A Dog, oil and gold leafs on paper*, 2020

על זכויות ודרך האמצע / דוד ואילת ראטס

בשימוש, לעמוד בתקנים החדשים, חלק מהמדינות (ביניהן ארה"ב, קנדה ואנגליה) מעניקות זיכוי כספי, הנע בין 200-400 דולר על שדרוג קמין ישן לקמין חדש – כזה העומד בתקן לאותו זמן. שימו לב, באף מדינה לא הוחלט לאסור באופן גורף שימוש בקמינים חדשים ובטח שלא לאסור שימוש בקמינים שכבר מותקנים בבתי התושבים. אגב, מהלך דומה נעשה גם בענף הרכב – קביעת יעדים לרמת זיהום אוויר, תוך מתן זמן היערכות ליצרני הרכב והורדה מהכביש של רכבים ישנים.

ומה מצב הרגולציה בישראל? החוק והתקנים הנוכחיים העוסקים בקמינים, מיושנים ואינם רלוונטיים עוד – על כך מעידות אינספור התלונות מצד תושבים בישובים שונים ברחבי הארץ. הנושא נמצא בדיון בוועדת הכנסת וסביר להניח שיתחדש לאחר הרכבת הממשלה הבאה. עמדת המשרד להגנת הסביבה היא ריאלית ומתונה, בהתאם למדיניות הנהוגה במדינות העולם הנאור, ושואפת ליצירת רגולציה הגיונית והדרגתית, כפי שפורט לעיל. בסופו של תהליך, צפוי כי החוק או התקנות המחייבות, יעודכנו בהתאם לאלו הנהוגים בצפון אמריקה ובאירופה. יש לציין, שרוב הרשויות המקומיות בישראל, על אף שהחוק מתיר להן לקבוע תקנות או חוקי עזר לעניין זיהום האוויר, נמנעו ברובן עד כה מעשות כן מסיבות שונות. הרשויות שכן התקינו תקנות לעניין זה, לא אסרו הפעלת קמינים באופן גורף. ובחזרה לקיבוץ הזורע. לפני שנה וחצי התקנו, אנחנו ושלוש משפחות נוספות שנכנסו לשכונה החדשה, את קמיני העץ המתקדמים ביותר, העומדים בסטנדרטים הגבוהים של המדינות בעלות התקנים המחמירים. הבחירה הזו נעשתה על דעת המשפחות עצמן, מתוך רצון טוב וראייה ארוכת טווח, ללא כל הכוונה מצד אף גורם ובוודאי שבלי כפייה. זאת בזמן ש'פורום אוויר נקי' שלח לנו מכתב מבלבל, בו ביקש כי התקנת הקמינים, תעשה בהתאם לתקן הישראלי או האירופאי – בקשה שמעידה בעיקר על חוסר הבנה מצד כותבי המכתב,

בשיח שהתפתח לאחרונה בנושא הקמינים, עולה שוב ושוב הטענה ל'זכות' לנשום אוויר נקי, ה'זכות' לפתוח חלון בערב חורפי וזכויות חשובות נוספות, שאין להמעט בערכן. יחד עם זאת, חשוב לזכור, כי בין הזכות לאוויר נקי ובין הזכות להדליק אש לחימום הבית (או מדורת יום הולדת או 'מנגל' עם חברים ומשפחה), יש מנעד גדול של איזונים, אפשרויות והתחשבות של חברים ושכנים זה בזה. כידוע, לא מתקנים עוול אחד ע"י יצירת עוול אחר, ובמקרה שלפנינו, איסור גורף על שימוש בקמינים, כפי שמציעים במועצת הקהילה, תגרום עוול חסר תקדים לבעלי קמינים, במיוחד לאלו ביניהם, שדאגו לעמוד בתקנים המחמירים ביותר – כפי שעשינו אנחנו וחברים נוספים.

תתפלאו, אבל הסקת קמין לחימום הבית, היא זכות שנשמרת לא רק בישראל, אלא גם בארצות העולם החופשי והמתקדם. גם אוויר נקי הוא כאמור זכות חשובה ביותר, אבל אין מקום להחלטות דרקוניות וחד צדדיות, שאינן מגובות בידע מדעי אמיתי, ובאמת שאין הצדקה להקצנת עמדות, שתוביל לעימות חסר תוחלת. כדי למצוא את האיזון הנכון, בין שלל הזכויות השונות שלנו כפרטים, אפשר לעצור לרגע ולבדוק, מה החליטו הרשויות המשפיעות והחשובות בעולם לעניין זה – הסוכנות להגנת הסביבה של ארצות הברית (EPA) ומקבילתה האירופאית (EEA).

ארגונים אלו גיבשו תוכנית רב שנתית, לצמצום זיהום האוויר הנגרם ע"י קמינים ושריפת דלקים מוצקים, הכוללת קביעת יעדים ולוחות זמנים ליצרני הקמינים. כך יוצא שקמינים חדשים שנמכרים בצפון אמריקה, חייבים לעמוד בתקנים מחמירים, שמעודכנים אחת ל-5 שנים, עד ליעד של 2 g/h של חומר חלקיקי (PM) – פי 25 נקי יותר לעומת קמין שעומד בתקן הישראלי הנוכחי, לשם השוואה. זהו היעד לפליטת מזהמים, עבור כל תנור חדש בשימוש ביתי, כולל פלט, החל משנת 2020 במדינות הנ"ל.

כמו כן, על-מנת לעודד את בעלי הקמינים שכבר

נפתרה תוך הידברות ישירה עם השכנים. לא נכון יהיה לפעול באופן כוחני וחד צדדי, זה לא ילך. אפשר לדבר, להתייעץ, לשפר ולהתקדם. איסור גורף על קמינים – החלטה שאין לה אח ורע בארץ ואינה מקובלת בעולם – תהיה החלטה אומללה, שרק תחליף תחושת אי צדק אחת בתחושת אי צדק אחרת.

אנו, כמו חברים אחרים לפנינו, תומכים בהקמת ועדה אד הוק לעניין הקמינים בהזורע, ועדה עם הרכב מאוזן ושקול (נשמח לקחת חלק), אשר תוכל לגבש המלצות מעשיות להמשך. זאת בידיעה ובהבנה, כי לכשיעודכנו התקנות הרלוונטיות של מדינת ישראל – אלו יהפכו להיות התקנות המחייבות על פי חוק, גם אצלנו.

כדאי לזכור, מטרדים רבים סביבנו ולכל אחד ה'זכות' החביבה עליו, עליה הוא מוכן להיאבק, אך זו אינה מקנה לו רשות לרמוס בשם כך, את זכויות הזולת. אז בואו נעצור את הסוס הדוהר הזה, נבחן את שלל ההיבטים של הפעלת קמינים לטווח הארוך ונמצא את דרך האמצע, לטובת כולנו.

בעניין התקנים והפער התהומי הקיים, בין התקן הישראלי המיושן לזה האירופאי.

לא יכול להיות, ששנה וחצי אחרי שהתקנו את הקמין באישור כל הגורמים, נידרש להסיר אותו. גם אם 'רוב דמוקרטי' יחליט כך בהצבעה – זו תהיה 'עריצות הרוב' וספק אם החלטה כזו חוקית. ההמלצה שפרסמה מועצת הקהילה אינה מאוזנת ואינה מידתית, לא מגובה בידע מקצועי ובעיקר – מאכזבת. מאכזבת, כי מועצת הקהילה אמורה להיות גוף מאזן, מפשר, מפייס, בעל ראייה רחבה וכוללת. לא ניכר כך הפעם. הפעם אנחנו מרגישים, בעיקר התלהמות ועליהום ללא הבחנה.

גם אנחנו כאמור גרים בשכונה החדשה, מוקפים בשמונה קמינים (שרובם לא עומדים בתקנים של ה-EPA). בשונה ממרכז הקיבוץ, שכונת העמק פתוחה והרבה יותר מאווררת. כל אחד עשה את השיקולים שלו והבחירות שלו במעבר לכאן. זה לא אומר שלא צריך לשפר את המצב – בצורה מאוזנת והדרגתית, וכפי שנוכחנו לדעת, במקרים מסוימים הבעיה הנקודתית

מכתב בנושא הקמינים מטעם המועצה / איציק חולבסקי

המועצה הגיע מספר פעמים לבתים עם קמינים שלגבי הפעלתם נפתחה קריאה במוקד המועצה. במידה ואכן נגלה כי קיימים קמינים מזהמים, נפעל כנגד בעליהם וזאת מתוך אחריות לשלום הציבור.

■ איציק חולבסקי, ראש המועצה, 18/01/21

תושבים יקרים שלום, נושא השימוש בקמינים מעורר מחלוקת ביישובים רבים במועצה.

המועצה פועלת רבות בנושא קמיני העץ מתוך רצון לצמצם את המפגעים העלולים להיגרם משימוש בקמינים.

נכון להיום, סמכות האכיפה היא רק באמצעות אכיפת ההנחיות המפורטות בחוק העזר ולא איסור כולל לשימוש בקמיני עץ.

ביחד עם ראשי רשויות נוספים, אנו פועלים לקידום חקיקה/הנחיות ארציות לנושא זה, במקביל אנחנו פועלים על מנת לבצע שינוי בהנחיות הבנייה של הועדה המרחבית יזרעאלים כך שבעתיד לא יינתנו היתרים לבניית קמיני עץ חדשים.

בהמשך להחלטתנו במסגרת דיון ציבורי שהתקיים בחודש ספטמבר 2020 על הגברת האכיפה, פקח

קטע מס' 45

חזיז ורעם: חוויה ענקית בקניון ברק ונקיק ורדית

את כוסיות תה הצמחים הנפלא והחם, בטקס הסיום המרגש של צליחת הקניון המבריק הזה, של נחל ברק. לטקס הסיום מצטרפות שתי שביליסטיות חטובות גוף בביקיני, שקול צחוקן מהדהד עד היום בין כותלי הקניון היפהפה והמדהים הזה. לאחר שמתייבשים בשמש הנעימה מחוץ לקניון, לובש הכוח את בגדיו, ושם על גבו את הציוד, שבחלקו, אוי לאותה פדיחה, יצא מהנחל רטוב... פוסעים במרץ שישה קילומטרים קלים וכמעט משעממים (ביחס לנחל ברק), בחבל ארץ נגבי ששמו בישראל "צוקי חדוד", קטע שהדבר המעניין ביותר שקורה בו, זהו המפגש עם טיול תנועה של מאות "צופים" עבריים חומי חולצה. לח"מ זהו

קטע מעניין במיוחד, כי הוא מתחבק בו עם אחד המדריכים המלווים של הצופים, שבמקרה הוא נצר של הענף התימני של המשפחה, בן של בת דודה מקסימה של הדס, בת דודה שדומה מאד לזמרת ירדנה ארזי... הקטע הקל מסתיים, עם כניסתו של "שביל ישראל" לתוך הקניון של **נחל ורדית**. מבחינת תחרות מלכת היופי העולמית – ורדית אינה נופלת ביופיה מנחל ברק. מבחינת החוויה – הקניון של נחל ברק מנצח, כי בוורדית יש חבל מעל הגב הגדול, חבל עליו גולש הציוד לצד השני.

השביליסטים בקניון נחל ברק

לצלוח את הבריכה בלי שק ציוד כבד – כל ילד יכול... בסופו של דבר נשפכת היפהפייה ורדית אל גדול נחלי ארצנו (מלבד נהר הירדן), **נחל פארן**. חמישה קילומטרים בנחל פארן, ועוד ארבעה קילומטרים ב**נחל ציחור**, מתישים את הכוח במידה לא קטנה, ואז, הודות לצבא הגנה לישראל, מתרחש הנס שאליו ייחלנו: פגישה, על סף שקיעת השמש, עם שני כלי הרכב שלנו. רכב אחד שמגיע בהנהגתו של גלעד אשור, והשני בהנהגתה של **החיילת יסמין**, בתו של "מלאך השביל"! הסתיימה לה חוויה גדולה, ומתגלגלים בחזרה אל ארמונו בבית ספר שדה חצבה, לארוחת ערב וליל מנוחה נוסף.

בשם השביליסטים - ניר רענן ■

בקטע 45, 22.11.2019, מתנפצים שיאי חוויה חדשים של "שביל ישראל". חלק גדול מהקוראים מכיר בוודאי ואוהב את **נחל ברק**, בתקופת השנה בה הגבים שלו ריקים או קטנים. אבל כשמגיעים אל הקניון של נחל ברק, כאשר הגבים שלו דומים לבריכת השחייה של הזרע ביולי אוגוסט (בשנה בה אין סגר קורונה), וכאשר רוצים שהציוד שעל הגב יישאר יבש גם בסוף הקניון, החוויה היא אמיתית! לתמונה נכנס **גלעד אשור** מקבוצת "**שלהבת**", שמאז הקטעים של מכתש רמון, ידוע לכל שהוא "מלאך שביל" בלב ובנפש. גלעד קופץ אתנו ממושב ב"**צוקים**" עד אל **נחל ברק**, ומשאיר את הכוח (שפייה, לורן, אלי קטן,

גיל מאייר, יוסי שמע והח"מ) לא הרחק מקניון **נחל ברק**, רק כדי לאסוף אותו בסוף היום מ**נחל ציחור** (בתקווה גדולה שהוא ימצא פרטנר נוסף למלאכת החילוף). רבע שעה אחרי שמתחילים ללכת, קורה נס, והח"מ נזכר ששכחנו להשאיר מפתח ברכב ש"הפקרנו" בשטח, כדי ש"מלאך השביל" יוכל לאסוף אותו בסוף היום. הכוח ממתין במקומו בעת שלורן ושפייר חוזרים למכונית בריצה, ומטמינים את המפתח על אחד הגלגלים. מפגש קטן עם עדר יעלים, ואחריו

מגיע הכוח אל בריכת השחייה של

הזרע, סליחה, אל הגב הגדול הראשון של קניון הברק. כל הציוד, כולל הביגוד (מלבד התחתונים), נאסף אל תוך שקי חומר גלם ריקים של פלסטופיל, והכוח מזנק לתוך המים הקפואים, כשהוא מנסה לצלוח את הבריכה, בלי שהשקים יטבעו במים. בגלל הקור ומשקל הציוד בשקים, צליחת תעלת סואץ במלחמת יום הכיפורים, הייתה פשוטה יותר. בצד השני של הגב ממתין סולם יתדות ברזל, שמעלה את הכוח אל הגב השני. צליחה נוספת של תעלת סואץ, ואחריה נשארו רק עוד כמה סולמות ברזל וגבים קטנים יותר. כתוצאה מהטמפרטורה הקפואה של המים, רועדות ידיו של יוסי שמע, כאשר הוא מגיש

יודעים מה הקשר בין שני האביזרים?
יופי אתם בקבוצת הסיכון לסיבוכים
מקורונה

לפעמים אנחנו מרגישים שאנשים לא באמת נחמדים אלינו, רובנו מסוגלים להרגיש כך. זאת, על אף שמנגנון האגו שלנו ממש ממש רוצה לחשוב שזה אמיתי, ושלא מדובר בצביעות שהסיבות שלה קשורות בעצם למי שהם ומה שהם מרגישים/רוצים.

סיבות שכיחות ל"נחמדות צבועה":

- כאשר הם חושבים ששייגו משהו מאיתנו משהו על ידי כך (תועלתנות, מניפולציה).
 - כאשר הם חושבים/מרגישים/יודעים שאתה חזק/מוצלח (חנופה).
 - כאשר זוהי הפגנה של העליונות (התנשאות) שלהם.
 - כאשר, ואך ורק כאשר, אין לך חילוקי דיעות איתם (קוד חברתי).
- לעומת זאת, לפעמים אנחנו מרגישים יחס אמיתי, נקי, טהור מאנשים מיוחדים.
- ואולי הרגעים הנדירים האלה מחפים על כל הרגעים האחרים.**

אוקיינוס

אוקיינוס היה טיטאן מדור הטיטאנים הראשונים. הוא לא נטל חלק במלחמת הטיטאנים נגד האלים האולימפיים, שהסתיימה בתבוסת הטיטאנים, ועל כן הוא המשיך לשאת בתואר: **אל האוקיינוס**.

מראש האל הזדקרו קרניים של שור והוא עטה זקן ארוך. פלג גופו העליון היה של אדם, אך פלג גופו התחתון היה כשל דג. הוא נהג להחזיק בידיו דג ונחש מים, שהפכו להיות סימני ההכר שלו.

בת זוגו הייתה אחותו **טֵתִיס**, שהייתה אלת המים המתוקים. הם הביאו לעולם שלושת אלפים צאצאים הנקראים **אוקיינידים**, שהפכו להיות האלוהויות של כל מקורות המים בעולם: מעיינות, נהרות, אגמים, בארות וכד'.

על פי התפיסה הקוסמולוגית העתיקה, את העולם המוכר סובב נהר גדול, שנושא את השם: **אוקיינוס**. העולם צף בכיכול על אותו נהר.

הֶלִיוֹס, אל השמש, שטורח יום יום להוליך את השמש, ממזרח למערב, מטעין לאחר השקיעה את מרכבתו, הנושאת את השמש על כלי שיט מחרס, הממתין לו בנהר **האוקיינוס** הסובב את העולם, וחיש מהר יוצא בשיט חזרה למזרח, להבטיח את זריחת השמש למחרת.

שבת שלום (של שמש זורחת)
אהוד דור

לכבוד ט"ו בשבט הקרב ובא, ניגשתי לארכיון לחפש צילומים של שתילות מהעבר שמופיעים בהם ילדים מחברת הילדים. צילומים כאלה, לא ממש מצאתי. אבל, דני נהב (שהיה שם) הסב את תשומת לבי לכך שיש רצף של קבוצות ששמותיהן קשורים לט"ו בשבט בדרך כזו או אחרת. לכן, החלטתי לאסוף את חמש הקבוצות הללו לכבוד חג האילנות:

רוֹתֵם

שיח מדברי הפורח באביב ופרחיו ריחניים

חוֹרֵשׁ

יער קטן, אזור מכוסה בשיחים ועצים ירוקי עד

קָדָר

כינוי למשפחת עצים ירוקי עד שגדלים בפרדסים

אֵלוֹן

סוג של עץ, פרי עץ האלוֹן נקרא בלוט

אֵילָנוֹת

שם כללי לצמחים גדולים בעלי גזע עבה שממנו מסתעפים ענפים. ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות

לכבוד ט"ו בשבט בחרתי את השיר:

ואלס להגנת הצומח

מילים ולחן: נעמי שמר

כָּבֵר פּוֹרְחִים נְרִיקִיסִים בְּשִׁמּוֹרוֹת-הַטֶּבַע
מְרַבְּדִים נְפָרְשִׁים בְּשִׁפְלַת הַחוֹף
כְּלָנִית וְכַרְפֵּם, אֶלֶף גּוֹן וְצָבַע
וְהַחֵק שְׂאוֹמֵר – כָּאֵן אֶסוּר לְקֹטֵף!

רַק עָלֵי אֵין הַחֵק מְשָׁגִיחַ
רַק עָלֵי אִישׁ אֵינוֹ שׂוֹמֵר
לוֹ הִיוּ לִי עָלֵי-גְבִיעַ
אֲז, הָיָה מְצַבִּי אַחֵר!

צְפָרִים נְדִירוֹת כָּבֵר דּוֹגְרוֹת בְּסֻלַּע
אֵילָנוֹת נְדִירִים נְשִׁמְרִים לְחוֹד
אֵילוֹת נְבִהְלוֹת מְסִתְּפָלוֹת בְּשִׁלְטָה
בוֹ כְּתוּב בְּפְרוּשׁ שְׂאֶסוּר לְצוּד

רַק עָלֵי עוֹד לֹא שָׁמוֹ שְׁלֹטָה
מְסַבֵּב אֵין לִי כֹל גָּדֵר
לוֹ הִיִּיתִי, נֹאמֵר – אֵילָת
אֲז הָיָה מְצַבִּי אַחֵר!

אֲדוֹנִי, הַזֶּהֱרֵ, אֵל תִּגַּע בְּאִירִיס!
צְבָעוֹנֵי-הַהָרִים הוּא מְחוּץ לְתַחוּם!
כֹּל גְּבֻעָה נִשְׂאָה בְּשׁוּלֵי-הָעֵיר הִיא
שְׂטַח בְּרַ מְגֵדֵר וְאֲזוֹר רְשׁוּם!

– אֲז אֲנִי לְפַעֲמִים חוֹשֶׁבֶת
כִּי הָיָה זֶה אוֹלֵי רְצוּי
לוֹ הִיִּיתִי נְרִיקִיס אוֹ רִקְפֵת
אוֹ אֶפִּילוֹ אֵיזָה בֶּן-חָצֵב מְצוּי

הַסִּתְּפָלוֹ מֵה שְׁקוּרָה לִי בְּדֶרֶךְ:
כֹּל אֶחָד עוֹבֵר-חוֹטֵף-קוֹטֵף-קוֹלֵעַ לוֹ זֶר –
לוֹ הִיִּיתִי חֲיָה אוֹ פֶּרֶחַ
אֲז הָיָה מְצַבִּי אַחֵר!

"ואלס להגנת הצומח" - השיר שנכתב נגד הטרדה מינית

הדר בן-יהודה, מתוך בלוג "הספרנים" של הספרייה
הלאומית

"נעמי שמר לא הייתה חברה ב"חברה להגנת הטבע"
ואת השיר שמחזיר אותנו לילדות ולימי התום, היא לא
כתבה על פרחים מוגנים.

ה"ואלס להגנת הצומח" שכתבה נעמי שמר ושלמדנו
בילדות בהקשר של אהבת הטבע ושמירה על הפרחים
המוגנים, השיר שנחשב לאחד השירים הירוקים
האהובים בישראל הוא בעצם שיר נגד תופעת
ההטרדות המיניות של נשים, נערות וחילול בארץ
בשנות הששים.

שנים אחרי שכתבה את השיר, נשאלה נעמי שמר על ידי
המראיין יצחק שמעוני אם היא חברה ב"חברה להגנת
הטבע", והשיבה לו: "החי מעניין אותי בשיר הזה, החי
ולא הצומח. תמיד שיעשע אותי לראות פלקטים של
פרחי בר מוגנים וליד זה באותו עיתון כתבה על מעשים
מוגנים. הקונטרסט הזה בין הנערות הבלתי מוגנות
לפרחים המוגנים היה מאוד בולט וקרא לי להגיב עליו
וזוהו השיר".

את ה"ואלס להגנת הצומח" שרה לראשונה רביעיית
הבנות "האחיות שמר", והוא נכלל בתוכניתן "איפה
הגברים?" משנת 1966.

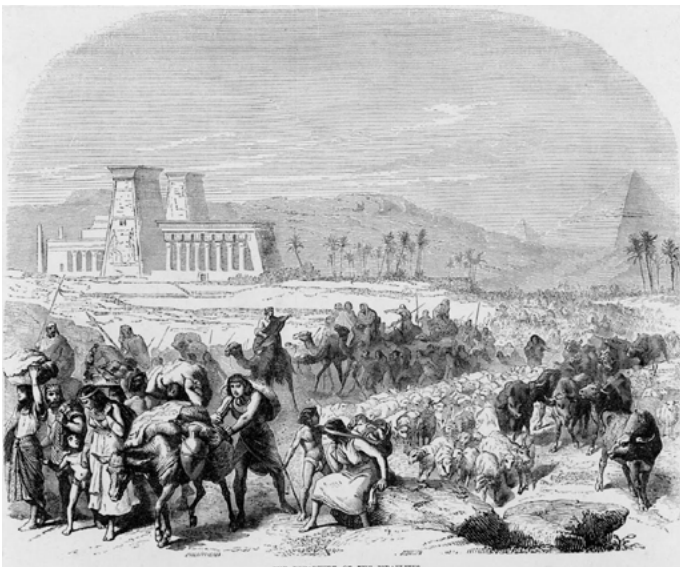
השיר התפרסם ממש רק כאשר ביצעה אותו שנה
מאוחר יותר הלהקה הצבאית – להקת הנח"ל, בתוכניתה
העשרים "הנחלאים באים, הנחלאים באים".

נראה לכם שפרעה יכול להסכים לרעיון כזה?
זה בערך כמו שאצלנו כיום, ביום אחד כל העובדים הזרים
ועובדי השטחים ייעלמו.
מתכון מושלם להתמוטטות כלכלית מוחלטת.

אז איך נשחרר את בני ישראל ממצרים?
התנ"ך יכול היה למצוא כל מיני פתרונות, שיאדירו את
רוח האדם וכוח ההתאגדות למטרה משותפת...
באופן לא מפתיע, התנ"ך בוחר לפאר את שם אלוהים,
ובכך להעניק לנו מיתוס כפול - גם לשכנע אותנו בגדולתו
וייחודו של האל האחד וגם למקם את משה, עושה דברו
של אלוהים, כגדול הנביאים, שגדולתו נובעת מעוצמת
אמונתו ונאמנותו לאל.

תחריט מהמאה ה-19 המציג את עזיבת בני ישראל
ממצרים על פי ספר שמות, life photo collection

ומה עובד על פרעה?"
תעלולים של קוסמים (הפיכת מטה לתנין)? לא כל כך, כי
גם את חרטומי מצרים לא עשו באצבע.
אז כנראה שלא הייתה ברירה ואלוהים ארגן למצרים את
עשר המכות, שכולנו מכירים כל כך טוב ומשננים אותם
כל שנה בחג הפסח.

אגב, חג הפסח עוצב על פי הפרקים הראשונים של ספר
שמות, ובעיקר על הפרשה שלנו – "בא".
מפרשה זו לקוח הפסוק הנותן להגדה את שמה:
"וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם" (ספר שמות, פרק י"ג, ח')

סיפור יציאת מצרים

אנו מצויים בספר שמות.
בני ישראל במצרים, עבדים בתנאים הגרועים ביותר
שביתן לתאר.
כדי להוציאם מעבדות לחירות, יש להעמיד להם מנהיג
בעל שיעור קומה, וגם להכשיר את הלבבות למסע של
חיייהם, למשימה הגדולה בתולדות העם, שטרם נולד.
משה, שסיפור חייו שונה ומיוחד מיום לידתו, קורץ
מחומר של מנהיגים.
לא כמו שאנו מכירים כיום: הוא אינו נהנתן, אינו עוסק
בענייני הפרטיים וכל כולו
לענייני הציבור שעליו הוא מופקד, בצניעות ובענווה.
הוא אינו מתהדר בנוצות לא לו, לא מהסס להיעזר באחיו
אהרון, כדי להתגבר על
ליקוי בדיבור ("ערל שפתיים", "כבד פה וכבד לשון").
בקיצור – רועה צאן שהפך רועה לעמו.
ומשה נבחר על ידי אלוהים (וכל אחד יפרש את אלוהים
לפי הבנתו ואמונתו) להוציא את בני ישראל ממצרים,
ולהפוך אותם מאוסף שבטים לעם. חתיכת משימה.
כדי להוציא את בני ישראל ממצרים, צריך לשכנע את
פרעה, מלך מצרים, לשחרר אותם מעבדותם.

משה ואהרן ניצבים בפני פרעה ואנשיו, איור מתנ"ך הולמן
משנת 1890

דבריהם של שלושה מארבעת האחים גם הם נולדו בפרשת השבוע:

- **רשע - "וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֵבֶדֶה הַזֹּאת לָכֶם"** (ספר שמות, פרק י"ב, כ"ו)
- **תם - "וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה זֹאת"** (ספר שמות, פרק י"ג, י"ד)
- **שאינו יודע לשאול - "וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר"** (ספר שמות, פרק י"ג, ח')

יציאת מצרים מודגשת מאד בתורה ובהלכה, כיוון שדרכה בחרו סופרי המקרא להנחיל את האמונה: "וידעתם כי אני ה'".

עיבוד מודרני מתוך הגדת שיק מאת ארתור שיק לדמויות ארבעת הבנים, לודז', 1934

סיפור המכות

סיפור המכות הוא בעצם כרוניקה ידועה מראש למשה ואהרון, המדווחים מראש על תכנית האל, שמשכיל לשתף את שליחיו באירועים העומדים להתרחש:

"וּבֹאתְךָ אֶתְּהָ וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ, וְעַתָּה נִלְכָה-נָא דָרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר, וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ. גִּיט וְאֲנִי יִדְעֵתִי--כִּי לֹא-יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם, לְהֵלֵךְ: וְלֹא, בְּיַד חֲזָקָה. ג, כ וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-יָדִי, וְהִפִּיתִי אֶת-מִצְרַיִם, בְּכָל נִפְלְאוֹתַי, אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ; וְאַחֲרֵי-כֵן, יִשְׁלַח אֶתְכֶם."

לפיכך, אני סבור, שמכות מצרים אינן פעולת עונשין בלבד נגד פרעה הסרבן. תפקידן לשכנע לאט ובסבלנות את בני ישראל לבצע את הקשה מכל -- לעזוב את סיר הבשר (כנראה שעבדים קיבלו ארוחה בשרית החיונית לעובדים בפרך), ולצאת אל הלא נודע במדבר. עשר המכות אמורות לגרום לבני ישראל להבין שיש כוח עליון, שניתן לסמוך עליו, ולכן כדאי ללכת אחרי משה, נציגו עלי אדמות...

מכות מצרים מתחילות בהפיכת מי היאור לדם, לאור היום ולעיני פרעה ועבדיו, ומסתיימות במכות המונחתות בסתר, בלילה - חושך ומכת בכורות.

אלוהים של פרשת בא הוא אלוהי החושך, אלוהי האפלה. אלוהים של פרשת בא הוא הצד האפל והאכזר של אלוהים. זה שלא נעים להסתכל בו. לא צפוי, ממש כמו נציגינו הבכירים, המתכתשים ביניהם כתגרנים בשוק, ומראים לנו לא אחת את הצד המכוער באישיותם.

בני ישראל, לעומת זאת, יוצאים ממצרים ביד רמה אל דרך מדברית ארוכה, רבת תלאות, הצופנת בחובה את התקווה בת שנות אלפיים. יש למה לצפות...

■ שבת שלום!

The Fifth Plague of Egypt, J. M. W. Turner, 1800

לזכרם

דודי, אדי ועומר ז"ל יקרים שלנו

דודי, אדי ועומר ז"ל

16 שנים בלעדיכם יקרים שלנו
אוהבים ומתגעגעים בלי סוף..

השנה נקיים אזכרה מצומצמת לאהובינו
ביום שישי ה- 12/02 בשעה 11 בבית הקברות.

עקב הקורונה, השנה לא יתקיים טקס חלוקת
המלגות.

מוקירי זכרם והפונים לקבלת המלגה, מקווים
לראותכם אתנו בשנה הבאה.

בתקווה לזמנים טובים יותר

משפחות מנחם וכהן

לוח מודעות

מזל טוב

לסבים רב(א)ים מזל וצפדיה, לסבתא
ריבה ולסבא אלכס בהולדת נכדה-נינה
ראשונה, בת נאיה להרן ומאור

מזל טוב

לתמיר ויאנה עם הולדת הבן
זר ברכות גם לסבים בלה וראובן, ולכל
בני המשפחה

10 שאלות ותשובות עם שני נהב

גיל: 32. מצב משפחתי: נשואה מזה שנתיים לזוהר. אימא של איילה בת השנה ו-4 חודשים. בנוסף, אנו מגדלים גם כלבה בשם סופי. **מקצוע:** לאחר השירות הצבאי, התחלתי את דרכי כמדריכת טיולים (המשך למה שעשיתי בצבא). בעקבות כך, הגעתי ללמוד ביולוגיה לתואר ראשון ולאחר שהבנתי שהסתגרות במעבדה לא מתאימה לי, עשיתי הסבה להוראת של"ח ולימדתי בתיכון בבאר-שבע. בתום התואר, למדתי גם לתעודת הוראה בביולוגיה, במסגרת של "תוכנית חותם" (הכשרת אקדמאים להוראה). עם תום ההכשרה ב"חותם", עברתי ללמד בתיכון אליאנס בחיפה, שם לימדתי מדעים וביולוגיה ל-5 יחידות בגרות. במקביל התחלתי ללמוד לתואר שני בטכניון, בפקולטה לחינוך, למדע וטכנולוגיה והמשכתי לתואר שלישי. כיום אני שוקדת על השלמת הדוקטורט ובמקביל עובדת בטכניון, כמתרגלת סטודנטים להוראה ומלווה מורים חדשים במדעים. כמו כן, אני מרכזת השתלמויות במרכז המורים למדעי הסביבה.

1 זיכרון מעניין מהילדות?

במשפחתי בגבעתיים, תמיד היינו מאוד מחוברים לבעלי חיים. פעם, כשהייתי בת 12, ראיתי ברחוב ילד קטן מחזיק קופסה ובתוכה כלב זעיר. הילד חיפש מישהו שיקח את הכלב ממנו ואני בלי להתלבט, לקחתי את הכלב והבאתי אותו הביתה, למרות שכבר הייתה לנו כלבה אחת בבית. כשאימא שלי ראתה את הכלב בפתח הבית, היא סגרה את הדלת בפניי, כדי להתאושש ממה שראתה... אחר כך, היא הכניסה אותנו במטרה שנטפל בכלב, עד שיימצא לו בית. סופו של הסיפור, שאחותי התאהבה בכלב והורי נאלצו להשאירו, וכך גרנו בדירה בגבעתיים – זוג הורים, שלוש בנות ושני כלבים. ברבות השנים, היינו גם מקבלים כלבים שנזרקו לרחוב, עד שנמצא עבורם מקום בכלבייה או בית מאמץ, כך שתמיד היה שמח אצלינו בבית. האהבה לבעלי חיים מלווה אותי עד היום. ולסיום אנקדוטה: כיום אני, יחד עם שתי אחיותיי, מאמצות ווירטואלית חמורה... (הסבר בפעם אחרת).

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב'גוגל'?

"חינוך מונטיסורי": בזכות בתי איילה, אני מתעניינת עכשיו בחינוך בגיל הרך, גיל שלא התעסקתי בו מבחינה מקצועית אף פעם. אני אוהבת את הגישה שמייצרת לפעוטים מרחב בטוח, להתנסות בלמידה עצמאית, יצירת עניין ופיתוח עולמו של הילד.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

אפייה ובישול: מאז שאני ילדה, אני זוכרת את עצמי תמיד במטבח, לא מעט לצד אימי והסבתות שלי. זה נהפך אצלי ממש לתחביב כאשר פעם, בגיל התיכון, החלטתי לאפות חלה בבית. אפיתי איזה 50 חלות, עד שיצא מה שרציתי. כיום אני נהנית לבשל ולאפות דברים מיוחדים ולהתנסות במתכונים חדשים. כך למדתי למשל מסבתא של יזהר (אימא של גליה) איך לבשל "סילבש-גומבוץ". מומלץ!

4 מהו החטא הקטן שלך (ה"גילטי-פלד'ר")?

בירה: אני אוהבת לשותת בירה ובייחוד בירות כהות וחזקות, כשבדרך כלל אין לי שותפים רבים לאהבה הזאת [יזהר מוסיף: כי הן לא טעימות...]. יזהר כן שותף לאהבה הכללית לבירה ולכבוד יום הולדת שלו, קנינו ציוד וחומרים להכנת בירה ביתית. אנחנו שותים יחד במפגשים חברתיים או סתם כשרוצים להתפנק בערב.

5 אם היו נותנים לך שעה – היכן בעולם היית רוצה להיות?

דרום צ'ילה: המשפחה של אימא שלי עלו מצ'ילה ועד היום נשארה שם חלק מהמשפחה. הייתי שם בעבר, בחתונה של בן דוד של אימי ואז טיילנו בחלק מהארץ המדהימה הזאת. אני מקבלת לעיתים הצעות מאח של סבתא שלי לבוא אליהם לביקור, והייתי מאוד שמחה להגיע לשם, כדי להשלים את החלק בצ'ילה בו לא הייתי ולטייל יחד עם יזהר ואיילה בדרום המדינה.

6 מהו הפספוס שלך?

לא עשיתי את הטיול הגדול של אחרי צבא. הדרכתי רכיבה במחנה נוער יהודי בפנסילבניה והתלבטתי אם להתחיל ללמוד או להמשיך לשנת חופש נוספת. אבל אז קיבלתי הודעה מהארץ, שהתקבלתי לפרויקט "איילים" בכפר סטודנטים שצמוד לדימונה. החלטתי לחזור והגעתי ישר לשבוע של עבודה בבניית הכפר. התנחמתי בכך שלפחות הספקתי לפני זה, ללכת עם חברה את "שביל ישראל".

7 משהו שאת שואפת להגשים בעתיד?

אשמח אם לאחר שאסיים את הדוקטורט, אמצא לי עבודה במשהו עם משמעות ערכית, שארגיש שאני מממשת בו את עצמי. כרגע אני חושבת לכיוון של הכשרת מורים, תחום המשיק למחקר שלי בדוקטורט, אבל עדיין לא יודעת במדויק, מתלבטת ופתוחה לרעיונות שונים.

8 ספרי משהו שלא יודעים עלייך.

באמצע כיתה ט' עזבתי את בית הספר. בשנים בחטיבת הביניים, העדפתי את השהייה בחוות הסוסים על פני שהייה בבית הספר. בסוף כיתה ח' עברו בגבעתיים לתיכון במסגרת אחרת ונדרשתי לעבור ועדת קבלה, כדי שאשובץ לתיכון מתאים. בוועדת הקבלה לתיכון "קלעי" היה מי שהתנגד לקבל אותי וקבע "את – לא מתאים לך עיוני. מתאים לך ללכת לעיצוב אופנה". בגלל אותו אדם, הגעתי ללמוד בבית ספר מקצועי במגמת אלקטרוניקה, שבשום צורה לא התאימה לי. באמצע השנה החלטתי שאני לא הולכת יותר לבית הספר.

באותו הזמן, סבא שלי, שהיה פרופסור באוניברסיטת תל-אביב, שהיה בשנת שבתון בקמברידג'. במשפחה הוחלט שאצטרף אליו, וכך מצאתי את עצמי, במשך כמה חודשים, גרה עם הסבים באנגליה ולומדת בבית ספר לבני דיפלומטים באנגליה. כשחזרתי לארץ בסוף השנה, עברתי ללמוד בבית הספר הדמוקרטי הפתוח ביפו, וזה ממש גרם לי להתאהב בלמידה. נראה ששם הונחה אבן הפינה לגישה שלי ללימודים בכלל ולהוראה בפרט – כזו שתסקרן ותעניין את התלמידים ולא תהיה מסוג החוויות שחוויתי בתיכון המקצועי, אליו שובצתי שלא בטובתי.

9 תכונה אחת בך, שהיית שמחה להיפרד ממנה.

מפוזרות: במקרים רבים, אני עובדת רוחבית מול משימות שיש לי ומוצאת עצמי לא משלימה משימה כי תשומת הלב שלי הופנתה כבר למטלה אחרת. כך, לדוגמה, קשה לי לשקוד במשך זמן ממושך על כתיבת עבודה לעומק, ואני נוטה להתפזר למחזות אחרים. הייתי שמחה להיות יותר ממוקדת משימות.

10 משהו שמטריד אותך ומשהו שאת אוהבת בהזרוע?

לשיפור: בתור קיבוצניקית מתחילה, שהגיעה לפני 3 שנים מהעיר, אני רגילה לכתובות מסודרות במקום המגורים. אני חושבת שיהיה טוב אם בהזרוע יהיו שמות לרחובות ומספרים לבתים, מה שיקל על ההתמצאות שלנו, כאשר רוצים להגיע לבית של חבר בקבוץ, כפי שהיה למשל בחלוקת השי לחג. בנוסף, אפשר להכניס ל-waze, כך ששליחים עם חבילות וסתם אנשים מבחוץ, ימצאו את הבית המבוקש ללא קושי.

אוהבת: המון דברים! את האנשים שאני לאט-לאט לומדת להכיר ושנראה לי שתמיד מסבירים פנים וזה מאוד נעים. נורא אוהבת את הנוף, את החיים בתוך הירוק ואת המרחבים בהם אני זוכה לגדל, יחד עם יזהר, את איילה שלנו.

תודה לשני נהב, על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמה לכולנו. להתראות בעיתון הבא עם 'גיבור' או 'גיבורה' נוספים, שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

